

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego, Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

R. W. i C. W. związek małżeński zawarli 27 grudnia 1997 r. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Lublinie, sygn. akt III C 1280/12 z dnia

08 kwietnia 2013 r. małżeństwo to zostało rozwiązane. W trakcie trwania tego związku oszczędności małżonków lokowane były między innymi na lokacie (...) Bank S.A, na koncie (...)P., w jednostkach uczestnictwa w funduszu Pionier, w polisach ubezpieczeniowych (...) w A. oraz w obligacjach w Noble S. i pieniądze te stanowiły majątek wspólny małżonków.

W okresie od 3 stycznia 2012 r. do 30 maja 2012 r. R. W. bez zgody swojej byłej żony zlikwidował lokaty w (...) Bank S.A. w kwocie 300000 zł. (potwierdzenie założenia lokaty k. 25-32), po czym przełał kwotę 300000 zł. na konto (...) Bank (...) (k. 36), a następnie wypłacił te pieniądze (k. 37) nie powiadamiając o tym C. W.. Zlikwidował także ubezpieczenie (...)

w kwocie 11358,77 zł. (k. 51), odsprzedał obligacje w Noble S. w kwocie 49755 zł. (k. 52), a także jednostki uczestnictwa w funduszu Pionier o wartości 45551 zł. (k. 48-50). Dnia 12 kwietnia 2012 r. wypłacił również z Banku (...)P. kwotę 130000 zł. (k. 163).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o przytoczone dowody.

Na rozprawie oskarżony przyznał się częściowo do dokonania zarzuczonego mu czynu i wyjaśnił, że zlikwidował 18 lokat bankowych po 15193 zł., 8 lokat po 15189 zł., które to sumy przełał na swoje konto w Banku (...)P. Potwierdził zlikwidowanie funduszu Pionier w wysokości 14551 zł., funduszu (...) w A. na kwotę 11358,77 zł. oraz w Noble S.. Jednocześnie zaznaczył, że kwota 300000 zł. wypłacona z lokat, została wpłacona na mieszkanie przez A. O., która wcześniej była jego partnerką (k. 135-136). Dodał, że istotnie kwotę 130000 zł. pobrał z konta (...)P. (k. 136v). Określił, że łącznie wypłacił kwotę (...) (k. 145v).

Wyjaśnieniom oskarżonego Sąd dał wiarę za wyjątkiem wysokości wypłaconej kwoty, w szczególności jeśli chodzi o likwidację funduszu (...).

Z twierdzeń oskarżonego wynika, że była to kwota 14551 zł., podczas gdy dokumentacja załączona na kartach 48-50 opiewa na kwotę 45551 zł. Na sumę tę składają się następujące kwoty: 21528,35 zł., 9284,22 zł. i 14739,13 zł. (dokumentacja (...) (...) k. 48-50).

W tej więc sytuacji wyjaśnienia oskarżonego co do tej okoliczności są nieprawdziwe i sprzeczne z przedstawioną dokumentacją, a także z zeznaniami pokrzywdzonej. Oskarżony potwierdził również fakt, że kwotę 130000 zł., którą podjął z (...)P. przeznaczył na zakup mieszkania w L., przy ul. (...) dla A. O. (k. 82-83).

Zdaniem Sądu nie ma znaczenia na jaki cel przeznaczył powyższą kwotę. Istotą rzeczy jest to, że kwota ta stanowiła majątek wspólny. Zgodnie z orzeczeniem Sądu Najwyższego z dnia 29 kwietnia 2014 r. IV KK 96/14: „nie jest prawdą, iż jednym ze znamion przestępstwa z art. 284 § 1 k.k. jest definitywne włączenie mienia do majątku sprawcy i tym samym zwiększenia majątku sprawcy o wartość przedmiotowej rzeczy, gdyż w pewnych sytuacjach przy przywłaszczeniu nie dochodzi do powiększenia stanu majątkowego sprawcy poprzez włączenie do niego przywłaszczonej rzeczy. Ma to miejsce np. w wypadku zniszczenia rzeczy, darowania jej innej osobie lub w inny sposób wyzbycia się jej”.

W realiach niniejszej sprawy, biorąc pod uwagę powyższe orzeczenie, taka sytuacja miała miejsce, bowiem oskarżony kwotę 130000 zł. przekazał A. O. na zakup segmentu, w którym razem mieli zamieszkać.

A. O. potwierdziła, iż oskarżony przelał kwotę 130000 zł. na konto dewelopera, z tym że suma ta według niej stanowiła zaległe wynagrodzenie za świadczone usługi seksualne, co w niniejszej sprawie nie ma żadnego znaczenia (świadek A. O. k. 87-88). Podobnie nie ma też znaczenia, iż związek oskarżonego z A. O. rozpadł się.

Początkowo C. W. przedstawiała różne kwoty, określając sumy przywłaszczenia przez oskarżonego wszystkich lokat i inwestycji na kwotę 928464,55 zł. (k. 71-72), po czym na rozprawie (k. 196) sprecyzowała, iż jej były mąż pobrał kwotę 700000 zł., na którą składają się likwidacje lokaty w S. Bank na kwotę 300000 zł., w Pionierze na kwotę 45551,70 zł., polisy inwestycyjnej (...)

z domu maklerskiego na kwotę 49755 zł., a także kwoty 170000 zł. + 50000 zł., które ulokowane były w funduszach (...). Wyszczególnione przez świadka sumy łącznie stanowią kwotę 616665,47 zł., a nie 700000 zł. jak to określiła w swoich zeznaniach.

Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka w tej części, które dotyczą likwidacji funduszu w (...), bowiem (...) zgodnie z pismem tej instytucji była wyłącznie pośrednictwem finansowym oraz wykonującą w imieniu i na rzecz banków/zakładów ubezpieczeń pośrednictwo w zakresie czynności bankowych/ubezpieczeniowych na podstawie umów agencyjnych (k. 171). Spółka ta jako pośrednik uczestniczyła w procesie uruchamiania produktu Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą we W. oraz (...) S.A.

w W.. Zgodnie z pismem tego ostatniego, oskarżony sprzedał obligacje w kwocie 49755 zł. (k. 227), co zostało uwzględnione przez Sąd w wyroku i przypisanym oskarżonemu czynnie, a zatem nie była to dodatkowa kwota wypłacona przez R. W..

Reasumując, oskarżony z majątku wspólnego małżonków przywłaszczył mienie znacznej wartości w kwocie 536664,77 zł. Na sumę tę składały się następujące kwoty: 300000 zł. (likwidacja lokat w (...) Bank S.A.), 130000 zł. (wypłata z konta (...) Bank (...) S.A.), 45551 zł. (odsprzedaż uczestnictwa w funduszu Pionier), 11358,77 zł. (likwidacja ubezpieczenia (...) w A.), 49755 zł. (odsprzedaż obligacji w (...) S.).

W tym stanie rzeczy wina oskarżonego nie budzi wątpliwości, a czyn którego dokonał wyczerpuje dyspozycję art. 284 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

Przywłaszczenie przez oskarżonego mienia stanowiło znaczną wartość, albowiem zgodnie z treścią art. 115 § 5 k.k. mieniem znacznej wartości jest mienie przekraczające kwotę 200000 zł.

Niewątpliwie przywłaszczone przez R. W. pieniądze stanowiły majątek wspólny, o czym wyjaśnił sam oskarżony. Dopuścił się on rozporządzenia mieniem należącym do majątku wspólnego w taki sposób, że powiększył swój majątek kosztem majątku współmałżonka, aby w przyszłości nie był on przedmiotem podziału majątku wspólnego (wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 21 stycznia 2014 r. II AKa 272/13). Niewątpliwie wszelkie działania R. W. podejmował w sytuacji, gdy wiedział już o zamiarach rozstania się z żoną, związany był wówczas z A. O. (wyjaśnienia oskarżonego k. 82-83). Działal on w krótkich odstępach czasu, w okresie od 3 stycznia do 3 maja 2012 r., z góry powziętym zamiarem, gdyż jedynym zamiarem oskarżonego było uszczuplenie majątku wspólnego, tak aby pokrzywdzona nie otrzymała swojej części.

Zgodnie z przyjętą kwalifikacją, Sąd skazał oskarżonego na karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie na mocy art. 69 § 1 i 2 k.k., 70 § 1 pkt 1 k.k. tytułem próby warunkowo zawiesił na okres lat czterech.

Przy wymiarze kary Sąd miał na względzie art. 53 § 1 k.k. Okoliczności obciążające, to wysoka kwota przywłaszczonego mienia – 536664,77 zł., sposób działania – chęć wzbogacenia się kosztem w końcu kiedyś najbliższej mu osoby, z drugiej zaś strony okoliczności łagodzące, częściowe naprawienie szkody przez wpłacenie na rzecz pokrzywdzonej kwoty 60000 zł. (zeznania świadka C. W. k. 145), dotychczasową niekaralność (k. 95).

Z uwagi na to, że oskarżony działał z chęci zysku, Sąd wymierzył mu grzywnę w wysokości 90 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 zł. Wysokość tejże grzywny Sąd uzależnił od wielkości przywłaszczonego

mienia i sytuacji majątkowej oskarżonego (prowadzi działalność gospodarczą osiągając dochody w kwocie 5000 zł. miesięcznie, właściciel mieszkania w K. i L. oraz lokalu przeznaczonego na działalność handlową k. 134v).

Na podstawie art. 46 § 1 k.k. Sąd orzekł obowiązek naprawienia szkody przez wpłacenie na rzecz C. W. kwoty 238332,38 zł. Przy wyliczeniu tejże kwoty Sąd kierował się połową wartości przywłaszczonego mienia, bowiem kwota ta przypadłaby pokrzywdzonej i oskarżonemu po połowie i od sumy odjął 60000 zł., które C. W. otrzymała od swojego byłego męża (fakt przyznany przez pokrzywdzoną).

Na podstawie art. 627 k.p.k. Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz C. W. – oskarżycielki posiłkowej kwotę 2804,40 zł. tytułem poniesionych przez nią kosztów związanych z ustanowieniem pełnomocnika oraz na rzecz Skarbu Państwa opłatę sądową i wydatki w sprawie.